

Arrest

nr. 236 802 van 12 juni 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, in zijn hoedanigheid als voogd van X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 december 2019 houdende het bevel tot terugbrenging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij, bijgestaan door advocaat E. DELVAUX en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 12 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 februari 2018 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek in overweging te nemen.

Op 8 april 2019 diende verzoeker een aanvraag in, in toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 10 december 2019 werd een aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/19 van dezelfde wet.

Op 20 december 2019 werd de bestreden beslissing genomen. Ze luidt als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan Mijnheer M. M. van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij,

bevel gegeven de genaamde D. A. geboren te Belsh op (...)2002, van nationaliteit Albanië (te zijn), verblijvende te ..., binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (Betrokkene kwam op 20/09/2017 aan in België met een paspoort N° ..., geldig van 12/07/2012 tot 11/07/2022)

Betrokkene is samen met zijn vader op 07/12/2017 aangekomen in België. Volgens verklaringen van betrokkene keert de vader dezelfde dag nog terug naar Albanië. Op 21/09/2017 meldt A. zich aan als niet begeleide minderjarige bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dient een verzoek tot internationale bescherming in. Diezelfde dag wordt een signalementsfiche opgesteld teneinde hem te signaleren aan de Dienst Voogdij. Deze laatste gaat op 04/12/2019 over tot de aanstelling van een voogd.

Op 07/02/2018 oordeelt het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen dat betrokkene niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatus, noch voor het statuut van subsidiaire bescherming. Albanië staat geklasseerd als een veilig land en er werd onvoldoende bewezen dat er geen beroep gedaan kan worden op de autoriteiten ter plaatse voor de nodige hulp. De voogd dient geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing.

Op 08/04/2019 dient de voogd een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De voogd voegt hierbij volgende stukken toe: kopie paspoort, attest schoolbezoek, levensverhaal door pupil eigenhandig geschreven en telefoonnummer van de moeder.

In deze aanvraag vermeldt de voogd het volgende: betrokkene is sinds zijn 14de weg uit Albanië omwille van het slechte leven (school, werk, problemen met familie). Ouders zijn gescheiden. Moeder woont in bij haar moeder. NBMV heeft om de 3 à 4 maanden contact met zijn moeder en heeft géén contact meer met zijn vader sinds zijn aankomst in België. A. heeft geen interesse in een terugkeer. geen werkgelegenheid, geen toekomst.

Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 wordt betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een gehoor op 20/12/2019. Tijdens dit gehoor verklaart betrokkene het volgende: Tot mijn 14 jaar was ik in Albanië. Tot mijn 12 jaar waren wij een grote familie: grootouders, 2 tantes, 2 ooms, mijn ouders en mijn broer. Tot 12 jaar leefden wij samen als familie. Op mijn 12 jaar zijn we uit elkaar gegaan. Bij de scheiding hadden we niet veel, we waren arm. Toen ik nog in Albanië was, dronk hij heel veel, hij maakte ruzie met ons gezin. Het geld dat hij verdiende gaf hij uit aan drank en niet aan ons. Mijn broer is vertrokken naar Italië om er asiel te vragen. Hij kreeg een negatief. De reden dat ik Albanië heb verlaten is: “ik heb daar geen toekomst, ik kon niet naar school, ik had geen werk en het werk dat ik deed werd heel slecht betaald. Vader werkt en drinkt alles op. Ik denk dat België me een toekomst zal bieden. Ik wil elke dag naar school gaan, een diploma halen, een job en een leven opbouwen”.

Ik ken het adres van mijn ouders niet. Sinds mijn aankomst in België heb ik 2x met hen gesproken. Als het goed gaat woont mijn moeder bij mijn vader en als het niet goed gaat, gaat ze naar haar ouders. Het adres van mijn grootouders ken ik ook niet. Ik heb 3 à 4 maal per maand contact met mijn moeder. Ik heb 1 broer en deze vroeg asiel in Italië, ik ken zijn adres niet.

Betrokkene wordt op 20/06/2019 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit in het kader van het onderzoek naar de duurzame oplossing.

Op 05/07/2019 wordt er contact opgenomen met the State Agency for the Rights and Protection of the Child te Albanië met de vraag een sociaal onderzoek uit te voeren (family assessment, verder FA). Op 14/10/2019 ontvangen wij een antwoord. Bij het bezoek van de onderzoeker ter plaatse waren enkel de grootouders aanwezig. Deze laatsten laten het volgende weten: financiële inkomsten van de familie zijn schaars. Het is een familie in extreem arme leefomstandigheden. De relatie tussen NBMV en zijn moeder was heel goed. De relatie met zijn vader was conflictueus. De relatie met andere naasten was uitstekend. A. heeft regelmatig contact met zijn moeder en minder vaak met zijn vader. Vader dronk en werd hierdoor agressief. A. ging 's nachts vaak naar zijn grootouders door het geweld van zijn vader.

Op 14/11/2019 wordt er nogmaals contact opgenomen met the State Agency for the Rights and Protection of the Child te Albanië met de vraag het hetzelfde onderzoek nogmaals uit te voeren in aanwezigheid van de ouders. Hier mochten wij tot op heden geen antwoord voor ontvangen.

Vervolgens dient de voogd op 10/12/2019 een aanvraag in overeenkomstig artikel 61/19 in van de wet van 15/12/1980. De voogd voegt hierbij volgende stukken toe: schoolattest en trajectovereenkomst. In deze aanvraag vermeldt de voogd geen nieuwe elementen.

Rekening houdend met de resultaten van het FA, de elementen in de aanvraag van de voogd alsook met de verklaringen van betrokkene en op basis van een grondige analyse van alle elementen in het dossier kan men niet stellen dat de duurzame oplossing voor betrokkene in België ligt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat betrokkene reeds een negatieve beslissing kreeg van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. In deze beslissing wordt aan betrokkene de vluchtelingenstatus alsook het subsidiair beschermingsstatuut geweigerd omdat betrokkene niet aannemelijk kan maken dat hij voldoende beroep heeft gedaan op Albanese autoriteiten voor hulp en bescherming.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden.

Er dient opgemerkt te worden dat er op geen enkele manier bewezen kan worden dat de duurzame oplossing zich noodzakelijk op het Belgisch grondgebied dient te situeren. De Vreemdelingenwet dient in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst.

Tijdens ons onderzoek ter plaatse waren de ouders afwezig. De moeder van A. bevond zich in Tirana om medicatie te nemen en de vader was in Italië. Laat het duidelijk zijn dat er op dit ogenblik nog steeds opvang en verzorging aanwezig is in Albanië door de moeder. Bovendien verklaren de grootouders dat de moeder bereid is om voor haar kinderen te zorgen maar dat er voor de vader geen zekerheid is omdat hij onder invloed van alcohol de controle verliest.

Huiselijk geweld in Albanië is nog steeds een wijdverspreid probleem. Maar op wetgevend vlak werden diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Wij refereren naar de beslissing van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen van 07/02/2018: "In 2006 is de wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door (ex)partners/(ex)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties."

Dat de vader agressief wordt na overmatig alcohol gebruik, kan en mag geen reden zijn voor een migratie naar en een verder verblijf in België. Er mag verwacht worden dat de bevoegde instanties in Albanië hun verantwoordelijk hiervoor opnemen.

Conform 74/16 van de wet van 15/12/1982 zijn er voldoende garanties zijn op adequate opvang en verzorging aanwezig in het land van herkomst. Er zijn voldoende elementen aanwezig in het dossier die dit bevestigen, waaronder de resultaten van het onderzoek gedaan door de lokale autoriteiten (zie supra FA). Via dit onderzoek werd er via de grootouders voldoende informatie verzameld mbt de minderjarige zelf, zijn familiale situatie, achtergrond en reden van vertrek en mogelijke levensomstandigheden bij een eventuele terugkeer. Een bijkomend onderzoek waarbij aangedrongen werd op een gesprek met de biologische ouders werd derhalve niet afgewacht.

Ter ondersteuning hiervan verwijzen we naar arrest nr. 96554 van 4 februari 2013 in de zaak RvV 102520/11: "De raad ziet voorts niet in, gelet de gegevens waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte, waarom deze nog verder onderzoek zou moeten voeren naar de situatie van verzoeker. De zorgvuldigheidsplicht gaat immers niet zo ver dat, wanneer het bestuur over voldoende elementen beschikt om kennis van zaken te oordelen over een aanvraag, het alsnog verder onderzoek zou moeten voeren, (nr. 76 319 van 29 februari 2012)" (RvV nr. 76 319 van 29 februari 2012)".

Er dient vervolgens benadrukt dat uit de verklaringen van betrokkene evenals deze van de grootouders blijkt dat betrokkene hoofdzakelijk omwille van economische redenen zijn thuisland heeft verlaten. Wat betreft dit economisch motief, verwijzen wij naar het arrest van de RvV 165950 van 08/05/2015 dat o.a. stelt: "Socio- economische overwegingen op zich zijn onvoldoende om te leiden tot het scheiden van ouders van hun kind". Een terugkeer naar Albanië betekent dus geenszins een schending van artikel 3 IVRK. Opnieuw in bovenvermeld arrest stelt de RvV dat dit artikel (en haar verdere comments) niet kan gelezen worden als zijnde "voorop te stellen dat de socio-economische ontwikkeling meer in het belang wordt geacht dan gezinshereniging met ouders in een minder ontwikkeld land." Arrest RvV 165950 van 08/05/2015: "Waar de verzoekende partij nog betoogt dat artikel 61/14 van de Vreemdelingenwet niet uitsluit dat economische elementen in overweging worden genomen bij het bepalen van de duurzame oplossing gaat zij voorbij aan de eerste paragraaf van deze bepaling dat uitdrukkelijk de gezinshereniging als duurzame oplossing vooropstelt overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het IVRK, in het land waar de ouders zich legaal bevinden. In dit verband kan niet gelezen worden dat socio- economische omstandigheden dienen te worden afgewogen alvorens de gezinshereniging bij de ouder in het land van herkomst als duurzame oplossing te voorzien".

Men kan aannemen dat de ouders van betrokkene het financieel niet breed hebben in Albanië, maar dit bewijst op geen enkele manier dat zij niet in staat zijn om de zorg en de opvang van betrokkene te garanderen en verder te zetten zoals dit in het verleden reeds gebeurde tot aan zijn komst in België.

Dat betrokkene niet wil terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij graag wil studeren in België, hier naar school gaat, dat zijn studieresultaten goed zijn en gedrag goed zijn, geeft hem niet automatisch het recht op een verblijf. De specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15/12/1980 laten toe een tijdelijk machtiging tot verblijf toe te kennen aan de niet begeleide minderjarige vreemdeling indien de duurzame oplossing het verblijf in België is. Nergens voorzien deze bepalingen een toekenning van een tijdelijk verblijf in België met het oog op volgen van onderwijs. Hiervoor dienen de geijkte procedures gevolgd te worden zoals daartoe voorzien in de wet van 15/12/1980.

In het kader van een vrijwillige terugkeer kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil op de medewerking van onze dienst. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel wordt uiteengezet als volgt:

"M.b.t. de machtsoverschrijding en m.b.t. de niet-naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen (R.v.St., 4 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St., 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St., 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519).

Krachtens de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is het een substantiële vormvereiste dat motivering - en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering - gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

De voogd van verzoekende partij heeft op 08.04.2019 een aanvraag ingediend voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.

Door aan de voogd een bevel tot terugbrenging van de minderjarige, te weten een bijlage 38 te betekenen schendt de Minister de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden, nu vastgesteld wordt dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige manier dient voor te bereiden en de beslissing dient te steunen op een correcte feitenfinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren (hetgeen in casu niet of niet voldoende is gebeurd) om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Aan de bestuursbeslissing dient een nauwgezette belangenafweging ten gronde te liggen. "Overzicht van het Belgisch administratief recht", Mast, 15de druk, 1999, p. 52.

Verzoekende partij vindt de gevraagde nauwgezetheid niet terug in de beslissing van de Minister.

De Minister heeft op 05.07.2019 contact laten opnemen met het State Agency for the Rights and Protection of the Child te Albanië met de vraag een sociaal onderzoek uit te voeren. Het blijkt dat bij het bezoek van de onderzoeker ter plaatse enkel de grootouders aanwezig waren. Deze laatste lieten het volgende weten : financiële inkomsten van de familie zijn schaars. Het is een familie in extreem arme leefomstandigheden. De relatie tussen NBMV en zijn moeder was heel goed. De relatie met zijn vader was conflictueus. De relatie met andere naasten was uitstekend. A. heeft regelmatig contact met zijn moeder en minder vaak met zijn vader. Vader dronk en werd hierdoor agressief. A. ging 's nachts vaak naar zijn grootouders door het geweld van zijn vader.

Op 14.11.2019 werd er nogmaals contact opgenomen met het State Agency for the Rights and Protection of the Child te Albanië met de vraag hetzelfde onderzoek nogmaals uit te voeren in aanwezigheid van de ouders. Geen antwoord werd ontvangen.

De afgevaardigde van de Minister geeft toe dat bij het onderzoek ter plaatse de ouders afwezig waren. De moeder van A. bevond zich in Tirana om medicatie te nemen en de vader was in Italië. De afgevaardigde benadrukt dat er op dat ogenblik nog steeds opvang en verzorging aanwezig is in Albanië door de moeder. Bovendien verklaren de grootouders dat de moeder bereid is om voor haar kinderen te zorgen maar dat er voor de vader geen zekerheid is omdat hij onder invloed van alcohol de controle verliest.

De afgevaardigde geeft toe dat huiselijk geweld nog steeds een wijdverspreid probleem is.

De afgevaardigde besluit dat het feit dat de vader agressief wordt na overmatig alcohol gebruik, kan en mag geen reden zijn voor een migratie naar een verder verblijf in België. Er mag verwacht worden dat de bevoegde instanties in Albanië hun verantwoordelijk hiervoor opnemen.

Verzoeker laat opmerken dat de wijze waarop het sociaal onderzoek werd uitgevoerd erg onzorgvuldig is gebeurd, nu de ouders niet gehoord werden. Zonder de opvangcapaciteit en bereidheid van de ouders ter dege na te gaan, beslist de afgevaardigde dat de duurzame oplossing voor verzoeker niet in België ligt.

Het is duidelijk dat het perfect mogelijk was om in Albanië de moeder te horen. Deze moeite werd echter niet gedaan. Er werd niet aangedrongen bij de Albanese autoriteiten. De afgevaardigde beslist dan maar om haar beslissing te baseren op de bewoordingen van de grootouders.

De bestreden beslissing is dan ook onzorgvuldig en onredelijk te noemen en getuigt niet van goed bestuur.

In acht genomen de door de voogd en de minderjarige aangevoerde argumenten, is de beslissing van de Minister - bevel tot terugbrenging - bijlage 38 - niet redelijk, noch zorgvuldig en niet in overeenstemming met de artikelen 61/14 tot 61/25 van de vreemdelingenwet.

Het is duidelijk dat de duurzame oplossing voor de minderjarige zich in België bevindt en niet in Albanië.

Er is geen enkele garantie dat een volwassene of overheidsinstantie de zorg voor de minderjarige zal opnemen. Het is zeker dat de vader de zorg niet kan of wil opnemen. De moeder van verzoeker werd hieromtrent niet gehoord. De grootouders zijn oud en arm, er kan van hen geen engagement tot zorg redelijkerwijze meer verwacht worden.

De afgevaardigde van de Minister stelt :

Dat betrokkene niet wil terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij graag wil studeren in België, hier naar school gaat, dat zijn studieresultaten goed zijn en gedrag goed is, geeft hem niet automatisch het recht op een verblijf.

Verzoeker erkent dat het recht op verblijf geen automatisme is.

Rekening houdende met de onzekere opvangmogelijkheden in Albanië en rekening houdende met de goede studieresultaten in België, zijn goed gedrag en het feit dat verzoeker opgeleid wordt naar een knelpuntberoep (sanitair installateur), had een redelijke en zorgvuldige overheid niet anders kunnen beslissen dan dat de duurzame oplossing voor verzoeker lag in de toekenning van een recht op verblijf in België.

In het bijzonder schendt de Minister artikel 61/15 en volgende van de Vreemdelingenwet aangezien er geen behoorlijk individueel onderzoek is gebeurd in het land van herkomst en geen beslissing op basis van het geheel van de elementen heeft plaatsgevonden in het dossier van verzoekende partij.

De bestreden beslissing is aldus niet naar behoren gemotiveerd, (schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen).

Dat in de bestreden beslissing worden geschonden, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel, het benaerstigingsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

De artikelen 61/14 tot 61/25 van de Wet van 15.15.1980 (Vreemdelingenwet)."

2.2. De bestreden beslissing is het resultaat van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet die verzoekers voogd voor zijn pupil (verzoeker) had ingediend. Deze aanvraag vergt een onderzoek naar de duurzame oplossing voor de betrokken minderjarige. Deze "duurzame oplossing" wordt in artikel 61/14, 2° van de Vreemdelingenwet als volgt gedefinieerd:

"[...]

2° duurzame oplossing:

– hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;

– hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;

– hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;"

Artikel 61/17 van dezelfde wet bepaalt:

"Bij het bepalen van de duurzame oplossing geeft de minister of zijn gemachtigde voorrang aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind."

Artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om:

– hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;

– hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.

Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document."

Artikel 74/16 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 Alvorens een beslissing tot verwijdering te nemen jegens een illegaal op het grondgebied verblijvende niet-begeleide minderjarige vreemdeling, neemt de minister of zijn gemachtigde elk voorstel tot duurzame oplossing van zijn voogd in overweging en houdt hij rekening met het hoger belang van het kind.

§ 2 De minister of zijn gemachtigde vergewist zich ervan dat deze minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgt ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties.

Daartoe vergewist de minister of zijn gemachtigde zich ervan dat de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° dat er geen gevaar bestaat op mensensmokkel of mensenhandel en;

2° dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen of;

3° dat de opvangstructuur aangepast is, en dat het in het hoger belang van het kind is om het kind in die opvangstructuur te plaatsen bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij tot het verblijf is toegelaten.

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling en zijn voogd in België worden op de hoogte gebracht van de naam van de persoon of van de opvangstructuur aan wie het kind wordt toevertrouwd alsook over de rol die deze persoon vervult ten aanzien van de minderjarige."

Het onderzoek dat wordt gevoerd in het kader van de voormelde aanvraag, moet uiteraard voldoen aan de vereisten van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn

beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Uit motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij beslist tot afgifte van een bevel tot terugbrenging aan verzoekers voogd omdat zij van oordeel is dat er voldoende garanties zijn op adequate opvang en verzorging in het land van herkomst, meer in het bijzonder door de moeder van verzoeker.

Om tot de deze conclusie te komen heeft de verwerende partij, zo blijkt uit de bestreden beslissing, "contact opgenomen met the State Agency for the Rights and Protection of the Child te Albanië met de vraag een sociaal onderzoek uit te voeren". De conclusies van dat onderzoek luiden, ook volgens de bestreden beslissing als volgt:

"Op 14/10/2019 ontvangen wij een antwoord. Bij het bezoek van de onderzoeker ter plaatse waren enkel de grootouders aanwezig. Deze laten het volgende weten: financiële inkomsten van de familie zijn schaars. Het is een familie in extreem arme leefomstandigheden. De relatie tussen NBMV en zijn moeder was heel goed. De relatie met zijn vader was conflictueus. De relatie met andere naasten was uitstekend. A. heeft regelmatig contact met zijn moeder en minder vaak met zijn vader. Vader dronk en werd hierdoor agressief. A. ging 's nachts vaak naar zijn grootouders door het geweld van zijn vader."

Op 14 november 2019 werd door de verwerende partij opnieuw contact opgenomen met hetzelfde State Agency for the Rights and Protection of the Child in Albanië met de vraag het hetzelfde onderzoek nogmaals uit te voeren in aanwezigheid van de ouders. Hoewel hierop geen antwoord werd ontvangen heeft de verwerende partij toch gemeend te kunnen oordelen dat via de grootouders voldoende informatie werd verzameld om te concluderen dat er voldoende garanties zijn op adequate opvang en verzorging aanwezig in het land van herkomst en dat het bijkomend onderzoek waarbij aangedrongen werd op een gesprek met de biologische ouders derhalve niet hoefde te worden afgewacht.

Verzoeker is van oordeel dat het sociaal onderzoek waarnaar wordt verwezen, niet zorgvuldig is gebeurd nu de ouders niet werden gehoord en de opvangcapaciteit en bereidheid van de ouders niet ter dege werd nagegaan, terwijl het perfect mogelijk was om de moeder te horen in Albanië.

De verwerende partij repliceert in de nota dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het bestuur verplicht was om het onderzoek pas af te sluiten nadat zij de ouders van de verzoeker persoonlijk zouden gehoord hebben. Het bestuur had immers voldoende informatie verzameld om op goede gronden een beslissing te kunnen nemen en daarbij is er wel degelijk gepoogd geweest om ter plaatse een onderhoud te hebben met de ouders, doch tevergeefs. In het verzoekschrift worden overigens geen nieuwe elementen aangereikt waarvan het bestuur geen kennis had of waarmee het bestuur geen rekening zou gehouden hebben bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het wordt niet betwist dat de ouders in Albanië niet werden gehoord alvorens de bestreden beslissing werd genomen.

De brief van 14 november 2019 die door de verwerende partij werd gericht aan het Albanese State Agency for Rights and Protection of the Child, luidt als volgt:

"[...]"

The information given by the grandparents already gives us an important insight in the family situation in Albania.

Would it be possible to contact the parents of A. to personally ask them the questions in annex?

We would like to know their point of view regarding the migration-project of their son. The parent's opinion is essential when deciding on the durable solution." (Vrij vertaald:

De informatie die werd verstrekt door de grootouders geeft ons reeds een belangrijk zicht op de familiale situatie in Albanië.

Zou het mogelijk zijn om de ouders van A. te contacteren om hen persoonlijk de vragen in de bijlage te stellen?

Wij willen hun standpunt kennen over het migratieproject van hun zoon. Hun mening is essentieel bij het nemen van een beslissing over de duurzame oplossing."

Hieruit blijkt dus dat de verwerende partij er bij het Albanese agentschap op had aangedrongen om de ouders persoonlijk te bevragen omdat hun mening essentieel is bij het nemen van een beslissing. Desalniettemin heeft zij, bij het nemen van de bestreden beslissing, iets meer dan een maand later, het nieuwe onderzoek niet afgewacht. Dit is niet zorgvuldig.

Het argument dat het bijkomende onderzoek waarop werd aangedrongen op een gesprek met de biologische ouders niet moest worden afgewacht, omdat er voldoende elementen zijn die bevestigen dat er voldoende garanties zijn op adequate opvang en verzorging in het land van herkomst, brengt in de gegeven context geen soelaas.

Zoals reeds gesteld, blijkt uit de motieven dat de verwerende partij van oordeel is dat de adequate opvang en verzorging door de moeder worden gegarandeerd. Niettegenstaande dit gegeven, werd zij hierover niet gehoord. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeksters moeder zich ten tijde van het eerste onderzoek in Tirana bevond om medicatie te nemen. Derhalve valt niet in te zien waarom de verwerende partij, die het zelf noodzakelijk heeft geacht om een extra bevraging van de ouders te verzoeken, de resultaten daarvan niet heeft afgewacht. Waar de verwerende partij in de nota betoogt dat er gepoogd is om ter plaatse een onderhoud te hebben met de ouders, doch dat dit tevergeefs was, en zij daarmee wil laten uitschijnen dat de ouders, of minstens de moeder, op geen enkele wijze kon worden bereikt, blijkt dit nergens uit. Er blijkt alleen dat de verwerende partij het door haar zelf gevraagde onderzoek niet heeft afgewacht. Bovendien, aangenomen dat de verwerende partij terecht zou stellen dat de pogingen om een onderhoud te hebben met de ouders over het lot van hun zoon tevergeefs waren, dan is het evenmin zorgvuldig om te oordelen, louter op grond van de verklaringen van de grootouders, dat adequate opvang en verzorging door de moeder zijn gegarandeerd, temeer nu uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat haar afwezigheid was ingegeven door medische redenen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aannemelijk gemaakt. Het middel is in de besproken mate gegrond. Het argument van de verwerende partij in de nota, met name dat geen nieuwe elementen worden aangereikt waarvan het bestuur geen kennis had of waarmee het bestuur geen rekening zou gehouden hebben bij het nemen van de bestreden beslissing, doet hieraan geen afbreuk. Zoals reeds gesteld werd in de bestreden beslissing zelf reeds aangegeven dat er mogelijk een medische problematiek is in hoofde van de moeder van verzoeker, hetgeen door verzoeker zelf ter zitting wordt bevestigd. Derhalve moet nogmaals worden benadrukt dat, naar luid van artikel 76/16, §2 van de Vreemdelingenwet, het de taak is van de verwerende partij om zich ervan te vergewissen dat de minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, dat zij zich er daarbij onder meer moet van vergewissen dat dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. In casu kan niet worden vastgesteld dat bij het vervullen van die taak de nodige zorgvuldigheid aan de dag werd gelegd. De bestreden beslissing moet derhalve worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 december 2019 houdende het bevel tot terugbrenging wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS